

Αιτωλίας και Ακαρνανίας Δαμασκηνός: “Ο Απ. Πάυλος μάς καλεί να εμπιστευτούμε χωρίς καμία αμφιβολία την άγκυρα της πίστεως”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Στον Ιερό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου στην Αγία Σοφία Θέρμου ιερούργησε την Κυριακή Δ΄ Νηστειών, 30 Μαρτίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός.

Κατά το κήρυγμά του ανέλυσε την αποστολική περικοπή της ημέρας, αναφέροντας τα εξής:

«Σε κάθε Κυριακή της Αγίας και Μεγάλης Τεσσαρακοστής, η Εκκλησία μας προβάλλει ένα θεμελιώδες στοιχείο της πίστεώς μας ή ένα σημαντικό πρόσωπο από την χορεία των Αγίων ή των Πατέρων της. Σκοπός της είναι, μέσω αυτών, να μας οδηγήσει στην ενίσχυση και την εμβάθυνση του πνευματικού αγώνα αυτών των ημερών.

Κατά την πρώτη Κυριακή, τιμάται η Ορθόδοξη πίστη μας συνολικά, με αφορμή την Αναστήλωση των Ιερών Εικόνων. Κατά την δεύτερη Κυριακή, η Εκκλησία μας τιμά τον μεγάλο άγιο και εκκλησιαστικό πατέρα Γρηγόριο τον Παλαμά, ο οποίος, ανακεφαλαιώνοντας όλη την προηγούμενη ορθόδοξη διδασκαλία, διατύπωσε την θεολογία περί του Ακτίστου Φωτός. Κατά την τρίτη Κυριακή, η Εκκλησία μας υψώνει το κατ' εξοχήν σύμβολο της πίστεώς μας, τον Τίμιο Σταυρό, με σκοπό να ενισχύσει τον πνευματικό μας αγώνα και να αναζωογονήσει τις ψυχικές και σωματικές μας δυνάμεις.

Σήμερα, τέταρτη Κυριακή των Νηστειών, τιμούμε τον Άγιο Ιωάννη τον Σιναΐτη, έναν μέγιστο νηπτικό Πατέρα και ασκητή της ερήμου, ο οποίος, με το έργο του «Κλίμαξ», παρουσίασε με τρόπο ακριβή, γλαφυρό και κατανοητό όλες τις πτυχές του πνευματικού αγώνα. Πρόκειται για κείμενο υψηλότερης πνευματικής σοφίας, προορισμένο να διαβαστεί, όχι μόνο από ασκητές, αλλά και από τον κάθε Χριστιανό, ο οποίος ποθεί την ανάβαση από την Γη στον Ουρανό.

Ο **άγιος Ιωάννης της Κλίμακος** ανήκει στην κατηγορία εκείνων των ανθρώπων, οι οποίοι εγκατέλειψαν τον κόσμο και απαρνήθηκαν όλες τις χαρές του, τις φθαρτές και προσωρινές χαρές του, με σκοπό να ελευθερωθούν από κάθε δεσμό με τον κόσμο τούτο και να στραφούν ολοκληρωτικά στο πρόσωπο εκείνο, το οποίο αγάπησαν με όλη τη δύναμη της καρδιάς τους, το πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Μια τέτοια επιλογή είναι βέβαιο ότι παραξενεύει έναν κοινό άνθρωπο, όχι μόνον του καιρού μας αλλά και κάθε εποχής. Ποιά δύναμη, άραγε, είναι τόσο ισχυρή, ώστε να πείσει έναν άνθρωπο να απαρνηθεί όλα εκείνα που έχει να του προσφέρει, έστω και αυτή η σύντομη επίγεια ζωή, προκειμένου να αναζητήσει μιας άλλης ποιότητας χαρά σε μια κατάσταση μετά τον θάνατο; Τί είναι εκείνο που μπορεί να ανατρέψει εντελώς την λογική του κόσμου και να κατευθύνει τον άνθρωπο σε μια αναζήτηση που δεν μπορεί να στηριχτεί σε λογικούς συλλογισμούς και απτές αποδείξεις;

Μία πρώτη απάντηση δίνει ο λόγος του ίδιου του Χριστού. Μέσα στο Ευαγγέλιο διαβεβαιώνει συχνά πως κάτι μεγαλειώδες και υπέρλαμπρο αναμένει μετά τον θάνατο εκείνους που θα πιστέψουν στον λόγο Του. Σε λίγες ημέρες, αίφνης, ο Κύριός μας θα φτάσει στη Βηθανία και θα βρεθεί αντιμέτωπος με τον θάνατο του φίλου του Λαζάρου. Στην απελπισία των πονεμένων του αδελφών Μάρθας και Μαρίας, θα δώσει εκείνη την μεγαλειώδη παρηγοριά: «Εγώ ειμί η ανάστασις και η ζωή. Ο πιστεύων εις εμέ, καν αποθάνη, ζήσεται καὶ πας ο ζων και πιστεύων εις εμέ ου μη αποθάνη εις τον αιώνα».

Με αυτό το περιστατικό αλλά και με πολλά άλλα, το Ευαγγέλιο μας καλεί σε μια ολόψυχη πίστη, δηλαδή σε μια ολοκληρωτική εμπιστοσύνη προς τον Κύριο της ζωής και του θανάτου. Ο Ευαγγελικός λόγος επιθυμεί να μας ελευθερώσει από τον εγκλωβισμό στις ηδονές των επιγείων και να μας δώσει μια υπόσχεση αιώνιας ζωής, ώστε να ποθήσουμε με όλη μας την καρδιά την διαρκή χαρά των επουρανίων. Ο ίδιος ο Χριστός το υπόσχεται. Εμείς, όμως, μπορούμε να Τον εμπιστευτούμε;

Σε αυτό το ερώτημα επιδιώκει να απαντήσει ο Απόστολος Παύλος στην σημερινή Αποστολική περικοπή, η οποία προέρχεται από την προς Εβραίους Επιστολή του. Καλώντας μας να θυμηθούμε όλες τις υποσχέσεις του Θεού προς τους δικαίους της Παλαιάς Διαθήκης, οι οποίες τηρήθηκαν κατά γράμμα, επιδιώκει να ενισχύσει την εμπιστοσύνη μας και προς Τον ενσαρκωμένο Υιό του Θεού, ο Οποίος υποσχέθηκε την νίκη επί του θανάτου και την αιώνια μακαριότητα. Ως απόδειξη, μάλιστα, επικαλείται και την δική του πνευματική εμπειρία, γράφοντας προς τον αγαπημένο του μαθητή Τίτο: «Σου γράφω εγώ, ο Παύλος, δούλος του Θεού,

απόστολος του Ιησού Χριστού. Παρά τις δυσκολίες και τους κινδύνους, συνεχίζω την αποστολή μου και διακηρύσσω πως είμαι βέβαιος για την ελπίδα της αιώνιας ζωής την οποία υποσχέθηκε ο αψευδής Θεός, ο Θεός, δηλαδή, που δεν έχει καμία σχέση με το ανθρώπινο ψέμα, από την πρώτη κιόλας στιγμή που οι πρωτόπλαστοι εγκατέλειψαν τον παράδεισο».

Εμπιστοσύνη, λοιπόν, και ελπίδα. Αυτά είναι που μας προτείνει ο Απόστολος Παύλος, προκειμένου να μείνουμε σταθεροί στην πίστη μας προς τον Θεό. Η ενανθρώπιση του Θεού στο πρόσωπο του Κυρίου μας Ιησού Χριστού, ο λόγος Του, τα θαύματά Του, η άπειρη αγάπη που δέχθηκαν εκ μέρους Του όσοι τον συναναστράφηκαν, το εκούσιο Πάθος Του και η θριαμβευτική Ανάστασή Του είναι αυτά που τροφοδοτούν την ακράδαντη ελπίδα που γεννά μέσα μας η πίστη. Και με τρόπο υπέροχο, ο Παύλος συμπληρώνει: «Αυτήν την ελπίδα έχουμε σαν άγκυρα της ψυχής, άγκυρα ασφαλή και βέβαιη» (στ.19).

Η ζωή του κάθε ανθρώπου, γνωρίζουμε καλά πως δεν είναι, ούτε ανέφελη ούτε ακύμαντη. Κάθε στιγμή παραμονεύει ο κίνδυνος της ταραχής, της ανατροπής των δεδομένων μας, των απροσδόκητων κινδύνων και, συχνά, της εμφανίσεως γεγονότων που μας προξενούν μεγάλη λύπη και απόγνωση. Δεν υπήρξε και δεν θα υπάρξει ανθρώπινη ζωή που δεν χτυπήθηκε από τις δυσκολίες και τους πειρασμούς. Έρχονται στιγμές που αισθανόμαστε να χάνουμε τον έλεγχο, έρχονται περιστάσεις που διαπιστώνουμε πως καμιά ανθρώπινη δύναμη και παρηγοριά δεν μπορεί να αλαφρώσει τον πόνο μας. Είναι τότε που το καράβι της ζωής μας κλυδωνίζεται και ο φόβος του καταποντισμού μας οδηγεί στην απόγνωση.

Εκείνες τις στιγμές, ο Απόστολος Παύλος μας καλεί **να εμπιστευτούμε χωρίς καμία αμφιβολία την άγκυρα της πίστεως η οποία είναι γαντζωμένη στον λόγο, στα θαύματα και την διαρκή παρουσία του Χριστού στην ζωή όσων**

τον επικαλούνται. Αυτή η άγκυρα στήριξε και ασφάλισε την ζωή των αγίων, των ασκητών και των μαρτύρων, που εγκατέλειψαν τα πάντα και προσήλωσαν το βλέμμα στα άφθαρτα και τα αιώνια. Με την άγκυρα αυτή ας ασφαλίσουμε και την δική μας ζωή, έχοντας την απόλυτη βεβαιότητα πως, η χαρά που υποσχέθηκε ο Κύριος μας, τόσο στην ζωή αυτή, όσο και στην αιωνιότητα, είναι απόλυτα εξασφαλισμένη».

Περισσότερες φωτογραφίες [**ΕΔΩ**](#)